



ת"פ (נצרת) 8976-08-24 - מדינת ישראל נ' הארון אבו חלף

ת"פ (נצרת) 8976-08-24 - מדינת ישראל נ' הארון אבו חלף שלום נצרת

ת"פ (נצרת) 8976-08-24

מדינת ישראל

נגד

הארון אבו חלף (עציר)

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[24.07.2025]

לפני כבוד השופט, הנשיא ניר מישורי לב טוב

מטעם הנאשם: עו"ד אמיר סלאמה

גזר דין

לאחר הסרת פירוט מתוך תסקיר שירות המבחן

1. הנאשם הורשע ביום 19.09.2024 על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של

הסעה ברכב של תושב זר השוהה שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12 א (ג) (1) לחוק הכניסה לישראל, תש"יב - 1952

(להלן: "חוק הכניסה לישראל").

מעובדות כתב האישום בתיק עולה כי במועד הרלוונטי לכתב האישום היו מר סמיר בני גאמע ומר לואי בני ג'אבר

(להלן: "השוהים הבלתי חוקיים") תושבי האזור וכניסתם לישראל טעונה היתר.

במועד הרלוונטי לכתב האישום היו השוהים הבלתי חוקיים נעדרים היתר כניסה ו/או שהייה כדין בישראל. בתאריך

06.10.23, הוטל בידי מנהל האזור סגר על אזור יהודה ושומרון (להלן: "הסגר") לאור חגי תשרי, התשפ"ד-2023.

בתאריך 07.10.23 פרצה מלחמת "חרבות ברזל" (להלן: "המלחמה"), במסגרתה חדרו מחבלים רבים לשטחי

המדינה ונגרם אסון כבד שמחיריו עדיין נאמדים. בעקבות המלחמה הוכרז במדינת ישראל מצב חירום מיוחד וכן הוארך

הסגר עד להודעה חדשה.

מעובדות כתב האישום עולה כי בתאריך 02.08.2024 בשעה 01:42 או בסמוך לכך, בכביש 65, הסיע הנאשם את

השוהים הבלתי חוקיים במיניבוס מסוג מרצדס הנושא לוחית זיהוי שמספרה 3135967 וזאת מבלי שהחזיקו אישור

שהיה או היתר עיסוק בישראל כדין.

במעשיו המתוארים לעיל, הסיע הנאשם תושבים זרים השוהים בישראל ללא היתר.

2. במסגרת הסדר הדין אליו הגיעו הצדדים ביום 19.09.25 הופנה הנאשם לתסקיר שירות מבחן.

3. תסקיר שירות המבחן

נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.



4. טרם גיבש בית המשפט עמדתו לעונש הראוי ביום 15.05.2025 הורה על הגשת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

חוות דעת הממונה

הנאשם נמצא כשיר ומתאים לביצוע עבודות שירות

נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין

5. טיעונים לעונש מטעם הצדדים

טיעוני המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב (ת/1).

א. ב"כ המאשימה טענה לפגיעה בשלומם וביטחונם של אזרחי מדינת ישראל החשופים לביצוע פיגועי טרור על ידי

אותם שב"חים, ובשל התקופה הקשה שמדינת ישראל עוברת יש לייחס לכך חומרה יתרה. עבירת השב"ח קשה

לגילוי, אין לדעת מתי נכנס תושב זר לעבוד או לחבל ולרצוח אזרחים, הסעה, העסקה או הלנה של תושבי שטחים על

ידי אזרח המדינה מקשה על איתור תושבי השטחים ומקלה אף לא במודע על ביצוע פיגועים. על כך יש להוסיף את

המניע הכלכלי העומד מאחורי ביצוע עבירות אלו.

ב. לאור האמור סבורה ב"כ המאשימה כי יש לנקוט בענישה מחמירה דווקא כנגד אזרחי ותושבי המדינה שכן הרתעתם

תוביל להקטנת התופעה של כניסת שב"חים לתחומי המדינה, והפנתה בעניין זה לרע"פ 3173/09 פארג'ין נ' מ"י

ולת"פ 17349-01-24 מ"י נ' מרזוק.

ג. לעניין מידת הפגיעה בערכים המוגנים טענה כי הינה גבוהה.

ד. ב"כ המאשימה הוסיפה כי תיקון חוק הכניסה לישראל שנכנס לתוקף בתאריך 08.04.2024 המתמקד במסיעים,

מלינים ומעסיקים של שוהים בלתי חוקיים חל על העבירה מושא תיק זה ומכאן יש ללמוד כי המחוקק סבר שיש

להחמיר בעונשים של מבצעי עבירות אלו.

ה. בעניין מדיניות הענישה הנהוגה עמדה ב"כ המאשימה על החומרה הנוהגת כלפי נאשמים אשר מסיעים, מעסיקים

ומלינים שוהים בלתי חוקיים, יותר מאשר עם השוהים הבלתי חוקיים בעצמם, וזאת בשל הרציונל המצופה מאזרחי

ישראל לשמור על האינטרסים של המדינה ולא לסייע לאלה המבקשים לעבור על החוק, והפנתה לעניין זה לעפ"ג

6537-10-15 מ"י נ' פטאפטה אשר ניתן יחד עם עפ"ג 46514-10-15 מ"י נ' רבאיעה. עוד הפנתה למספר פסקי

דין הנוקטים במדיניות ענישה מחמירה וקביעת מתחמי ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד שנתיים מאסר

ולמעלה מכך.



ו. כמו כן הפנתה ב"כ המאשימה לדברי ההסבר לתיקון מס' 38 שנכנס לתוקף ביום 26.03.2024 בו נתן המחוקק ביטוי לצורך בהחמרה בענישה כלפי המסיעים, מלינים או מעסיקים של שב"חים.

ז. לאור האמור עותרת ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 7 ועד 14 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים הכוללים מאסר על תנאי ורכיב קנס משמעותיים.

ח. בעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ציינה ב"כ המאשימה כי הנאשם הסיע שני תושבים, כאשר הנאשם הוא האחראי הבלעדי והמלא למעשיו והוא ביצע עבירות אלו בתקופת מלחמת חרבות ברזל, לאחר תיקון החוק והנזק הפוטנציאלי לביטחון המדינה בביצוע העבירות הינו חמור.

ט. בעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציינה ב"כ המאשימה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ולחובתו הרשעה קודמת שהתיישנה.

נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

י. נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

יא. עוד טענה כי נוכח עברו הפלילי של הנאשם בעבירות זהות, ראוי היה למקם העונש ברף הבינוני של המתחם אליו עתרה, נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

יב. לאור האמור לעיל ב"כ המאשימה סבורה כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם באופן שלא יפחת מ-9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס גבוה שלא יפחת מ-12,000 ש"ח, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

טיעוני ב"כ הנאשם

א. הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו ובכך חסך זמן שיפוטי רב ויקר.

ב. הנאשם לא הפר אף אחד מתנאי המעצר שהוטלו עליו, עובדה המעידה על בגרות ולקיחת אחריות מצידו.

ג. נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

ד. נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

ה. ב"כ הנאשם טען מבלי להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם, הרשעה שהתיישנה, וכי נסיבות ביצוע העבירה היו אך ורך לצורכי מחיה ומטעמים כלכליים ולכן, יש להקל בעניינו בשל אי המסוכנות הנשקפת ממנו.

ו. ב"כ הנאשם סבור שיש לקבוע מתחם עונש הנע בין צו מבחן למשך שנה ועד למספר בודד של חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.



דברי הנאשם

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, הודה בטעותו.

6. דיון והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40 ב' לחוק העונשין).

1. מלאכת גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40 לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא (שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק).

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה וממידת הפגיעה בו

סעיף 12 א (ג) (1) לחוק הכניסה לישראל קובע:

(ג) (1) המסיע ברכב תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, דינו - מאסר ארבע שנים או הקנס הקבוע בסעיף

61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין");

עבירות הסעת תושבי האזור בשעה שאין בידיהם אישור שהיה ועבודה בישראל מסכנת באופן ממשי את ביטחונם של אזרחי המדינה ושלומם. ערך מוגן זה של שמירה על חיי אדם הינו הערך הנעלה, הבסיסי והמרכזי שבערכים המוגנים. הערכים החברתיים אשר נפגעו על-ידי ביצוע העבירה הינם זכותה של מדינה ריבונית לקבוע את הבאים בשעריה, ולהגן על אזרחיה מפני חורשי רעה הבאים לפגע באזרחיה.

מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני שעה שיש בעובדה כי הנאשם הסיע 2 תושבים זרים השוהים שלא כדין משום פגיעה בערך המוגן שעה שמעשיו היוו סיכון פוטנציאלי לביטחון הציבור הרחב בפרט בעת מלחמה, נהיר כי מידת הפגיעה בערכים אלה גוברת, וגם מכאן הצורך בהחמרת מתחם הענישה.

בשונה ממרבית השוהים הבלתי חוקיים עצמם, המסיעים, המלינים והמעסיקים אותם, חוטאים ומחטיאים, לרב לשם בצע כסף ולא למען פת לחם, כפי שציין בית המשפט העליון ברע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769 (2001).

מתוך רצון להרתיע מבצעי עבירות אלה, תוקן חוק הכניסה לישראל, במסגרת חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 38), התשפ"ד-2024 (להלן: "תיקון 38") כך שעונשי המאסר והקנס הכספי, הקבועים לצד עבירות אלה, הוחמרו. כך, במסגרת התיקון, הוחמר העונש בצד העבירה של הסעה תושב האזור הוחמר משנתיים לארבע שנות מאסר בפועל. כן נקבעה ענישה מזערית בגובה רבע מהעונש המרבי הקבוע בצד העבירות, ונקבע כי העונש המזערי לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על תנאי.



ב. מידת האשם ומידת הנזק

מידת האשם של הנאשם במקרה זה הינה מלאה. במקרה זה הסיע הנאשם 2 תושבי האזור הנמצאים בתחומי מדינת ישראל ללא היתרים כדין ואינם רשאים להימצא בישראל. הסבריו של הנאשם לביצוע העבירות אינם מותרים ספק בגין אשמו המלא והבלעדי בביצוען וכי לא איום על ידי איש לצורך ביצוען. הסברו של הנאשם בפני שירות המבחן כי עשה כן לאור מצבו הכלכלי אינו מקבל ביטוי בעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם ולא הובאה כל ראיה כדי לתמוך בטענה זו.

הגם שלא הוכח נזק ממשי בביצוע העבירה הרי שהנזק הפוטנציאלי הינו רב ומוחשי. כניסתם של תושבים זרים בישראל ללא היתר ויצירת הקלה ממשית בתנועתם במסווה של הסעה מאושרת ומאורגנת עלולה לאפשר התארגנות ופעילות טרור כנגד תושבי המדינה באשר זו נגישה וקלה יותר לביצוע בידי המפגעים בשעה שפועלים מתוך תחומי הקו הירוק. עוד עולה הנזק הפוטנציאלי משמעותית נוכח מציאות החיים השוררת בשנים האחרונות בתחומי המדינה והאזור המאופיינת בהוצאתם לפועל של פיגועים רצחניים כנגד תושבי המדינה וניסיונות לבצע פיגועים בפרט בתקופה זו שבה אנו נמצאים למעלה משנה וחצי בעיצומה של מלחמה לאחר אירועי ה-07.10.2023. הנזק הפוטנציאלי במקרה זה מתחזק שבעתיים נוכח זהותם של תושבי האיזור שהסיע הנאשם. לחובת תושב האיזור לואי בני ג'אבר אותו הסיע הנאשם שבפני מספר הרשעות קודמות בגין כניסות לישראל... נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

באשר לתכנון המוקדם אשר קדם לביצוע העבירה וכעולה מעובדות כתב האישום הסיע הנאשם את השוהים הבלתי חוקיים במיניבוס ונתפס בכביש 65, ואני למד שהנאשם תכנן זאת מתוך מניע כלכלי. מדיניות הענישה

ג. מדיניות הענישה הראויה, בגין עבירת ההסעה שלא כדין בה הורשע הנאשם עברה מספר תמורות בשני העשורים האחרונים החל מלשון החוק וכלה בפרשנות שהוענקה לו בבתי המשפט השונים אך ככלל נותרה מדיניות הענישה מחמירה למדי וכוללת הטלת עונשים מרתיעים.



כבר בשנת 1996 נקבע בחוק איסור העסקה, הלנה והסעה של תושב האזור; ב-2010 נוספו נסיבות מחמירות לעבירת ההסעה, שבהתקיימן העונש המרבי הוא שלוש שנים; בשנת 2016 נוספו נסיבות מחמירות גם לגבי מעסיקים ומלינים של תושבי האזור, וכיום לאחר תיקון 38 חלה החמרה כך שהעונש בצד העבירה של הסעת תושב האזור הוחמר משנתיים לארבע שנות מאסר בפועל. כן נקבעה ענישה מזערית בגובה רבע מהעונש המרבי הקבוע בצד העבירות, ונקבע כי העונש המזערי לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על תנאי. הרציונל החקיקתי הינו יצירת מדרג ענישה בעבירה של הסעת תושבי האזור, שיהיה מקביל למדרג הקיים לגבי עבירות של הלנה והעסקה של תושבי האזור. כפל העונש שקבע המחוקק לעבירות אלו והפיכתן מעבירות עוון (עד שנתיים מאסר) לעבירות פשע (עד ארבע שנות מאסר) נותן ביטוי לכוונת המחוקק בהחמרת הענישה בעבירות אלו המאופיינות בנסיבות מחמירות המצביעות על הסיכון הגלום בביצוען לביטחון הציבור בישראל.

פרט לענישה, קיים כיום בידי בתי המשפט גם כלי של פסילת רישיון נהיגה לשישה חודשים. בהצעת החוק הוצע להרחיב תקופה זו לשנתיים כאשר מדובר בהסעה בנסיבות מחמירות או בארגון שירותי הסעה. במקביל, מאפשרת הצעת החוק גם פסילה מינהלית של רישיון נהיגה בידי קצין משטרה, לפי הליך הקיים כיום בפקודת התעבורה.
1. בית המשפט העליון עמד על תכלית ההחמרה בענישה הקבועה בחוק הכניסה לישראל בגין הסעה והעסקה של תושב האזור שלא כדין ברע"פ 3674/04 - מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל, (12/02/2006) :

"הוראת סעיף 12א לחוק נתגלגלה גלגולים אחדים עד שהגיעה למתכונתה הנוכחית. בפרשת ח'טיב עמד בית-המשפט על אותם גלגולים (שם, 771-774) בציינו כי העונשים החמירו והלכו עם השנים. ואמנם, בתחילתה סיווג החוק עבירה זו כעבירה מינהלית שעונשה היה קנס מינהלי קצוב, אלא שבשנת תש"ס-2000 הוחמר העונש: העבירה הפכה להיות עבירה מן-המניין והעונש שבצידה נקבע לשנתיים מאסר או קנס. הכול מסכימים כי תכלית החוק תכלית היא של ביטחון תושבי ישראל, ו"עקב ההחרפה בפיגועי הטרור בתחומי ישראל על ידי תושבי האזור נוצר צורך דחוף להתמודד באופן אפקטיבי והרתעתי יותר בשיתוף הפעולה של אלו מתושבי ישראל המסייעים לתושבי האזור הנכנסים לישראל שלא כדין ובכך פוגעים ביכולתם של גורמי הביטחון לפעול לסיכול כניסתם של גורמים עוינים לישראל" (דברי ההסבר להצעת חוק שהייה שלא כדין (תיקוני חקיקה) (הוראת שעה) (תיקון מס' 7), תשס"א-2001, ה"ח תשס"א, 786). אכן, כל מי שחיים בישראל בימים אלה יודעים כי טרוריסטים חורשי-רע אשר נכנסו לישראל שלא כדין, נעזרו לא אחת בתושבי ישראל - אשר עשו בתום-לב ולעתים תוך עצימת-עיניים - כדי להגיע למקום הפיגוע או כדי למצוא מקום לינה ומסתור עובר לפיגוע או לאחריו. תופעה קשה זו ביקש החוק למגר. ראו למשל: הצעת חוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראת שעה), תשנ"ו-1996, ה"ח תשנ"ו, 652; פרשת ח'טיב, 772-774; רע"פ 2392/05 סלימאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם)..."

"חומרה יתירה נודעת לעבירות הנעברות על רקע כספי או עיסקי. ברי כי אנשים העוסקים דרך-קבע בהסעתם של שוהים בלתי חוקיים - בעיקר במקום שהמדובר הוא בהסעה משיטתי האזור אל תוך ישראל - גורמים לסיכון רב יותר של הציבור, וכמותם הם מי שנוהגים להעסיק שלא כדין שוהים בלתי חוקיים ולהלינם בתחומי ישראל, בעיקר במקום שההעסקה היא לזמן קצר..."

בית המשפט העליון מצוין בהלכת אבו סאלם לעיל כי הלכת חטיב מורה :



"כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות על חוק הכניסה לישראל נוטה בחוזקה אל-עבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבות המיוחדות של כל מקרה ומקרה, והעונש שיושט על עבריין חייב להלום את נסיבות המיוחדות של המקרה ושל העבריין הספציפי."

לציין כי במסגרת בחינת החרגי להטלת מאסר בפועל כמונחה בהלכת חטיב הטיל בית המשפט העליון בפס"ד אבו סאלם על הנאשמים מאסר שירוצה בעבודות שירות ועונשים נלווים למעט נאשם אחד בגינו ביטל בית המשפט העליון את עונש המאסר בפועל וזאת בהתחשב בגילו המתקדם של הנאשם (80) ומצב בריאותו הקשה. עוד אציין כי מרבית המערערים בפרשת אבו סאלם נעדרי עבר פלילי.

2. רע"פ 2057/19 פתחי מרזוק נ' מדינת ישראל המערער הורשע על פי הודאתו בהסעה ובהעסקת תושב זר שלא כדין, נגזרו עליו של"צ ומאסר על תנאי. ערעור על קולת העונש נתקבל ובית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 5 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה וקנס בסך של 5,000 ₪. הנאשם עירער לבית המשפט העליון וזה קבע כי העונש שהושת על המערער איננו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת והמקובלת במקרים דומים, ובניגוד לטענת המערער העונשים שהשית בית המשפט המחוזי על המערער נכללו בחוק הכניסה לישראל ובמדיניות הענישה הנוהגת גם טרם כניסתו לתוקף של תיקון 29 לחוק. ראוי לציין כי במקרה זה דובר רק בעבירה אחת של הסעת תושבי האיזור וכי לתושבי האיזור היו היתרים למרחב התפר, בשונה מהמקרה שלפנינו.

3. עפ"ג 24818-06-16 נהאד סולטאן נ' מדינת ישראל ערעור על גזר דין לפיו נגזר על המערער מאסר בפועל של 6 חודשים ומאסר על תנאי. המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של הסעת שישה או יותר שוהים שלא כדין. בית המשפט המחוזי קבע כי כאשר לא מתלוות לעבירות נסיבות מחמירות נוספות, כמו הסעה בתשלום, הסעה מ"קו התפר" לתוך המדינה או ביצוע עבירות נלוות להסעה - הרף התחתון של המתחם יכול להתחיל, בנסיבות מסוימות, גם במאסר בעבודות שירות (ראה גם עפ"ג (י-ם) 19255-06-14 מדינת ישראל נ' רשק (11.03.15)). על יסוד האמור לעיל הערעור התקבל באופן שרכיב המאסר בפועל עמד על ארבעה חודשים לריצוי של ממש, והמאסר על תנאי נותר על כנו.

4. ע"פ 617/15 רשק מונתסר נ' מדינת ישראל נדחה ערעור שהושת על המערער בגין הסעת 23 שוהים בלתי חוקיים, בין היתר 7 חודשי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר על תנאי, שלילת רישיון ל - 5 חודשים וקנס על סך 3,000 ש"ח. בית המשפט עמד על חומרת העבירות ופסק כי העונשים שהוטלו על המערער אינם חורגים ממדיניות הענישה המקובלת. במקרה זה היתה עבירת ההסעה בנסיבות מחמירות מלווה בעבירות תעבורה.

5. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 14791-03-09 חסן נ' מדינת ישראל (9.6.09), התקבל ערעורה של המדינה על קולת העונש שהוטל על נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של הסעת תושב האיזור, נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם מחודשיים עבודות שירות ל-5 חודשי מאסר בעבודות שירות. ששת חודשי הפסילה בפועל נותרו על כנם.



6. בעפ"ג (מח' מרכז- לוד) 8561-11-11 גית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.1.12), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בבית משפט השלום בעבירות של ניסיון הסעת תושב זר, הסעת נוסעים מעל המותר ועבירות נלוות. בית משפט השלום גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם והותיר את העונש על כנו.
7. בעפ"ג (מח' ירושלים) 31978-05-13 אבו אלחלאווה נ' מדינת ישראל (מיום 25.6.2013) - בית המשפט המחוזי אישר עונש מאסר של 4 חודשים בגין הסעת 10 תושבי האיזור ברכב שהורד מהכביש ואשר התאים להסעת 8 נוסעים בלבד.
8. בעפ"ג (מח' מרכז- לוד) 4217-11-09 גברין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.12.09), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירות של הסעה שלא כדין, הסעה מעל המותר, נהיגה ללא ביטוח ועבירות נלוות. בית משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם והותיר את העונש על כנו.
9. ברע"פ 7726/13 מסאסרה נ' מדינת ישראל (8.1.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של הסעה שלא כדין. הנאשם הסיע ארבעה שוהים בלתי חוקיים אל תוך גבולות ישראל. לנאשם עבר פלילי, אולם זוהי הרשעתו הראשונה בעבירה מסוג זה והוא נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.
10. בע"פ 1221-09-16 (מחוזי נצרת) עבדאללה נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (6/12/16) התקבל ערעור המערער באופן חלקי באופן שמתוך המאסר על תנאי אשר הופעל במצטבר בהחלטת בית משפט קמא (מותב זה) יופעלו 4 חודשים במצטבר וחודשיים בחופף וכי סה"כ קוצרה תקופת המאסר מ- 10 חודשים ל- 8 חודשים. במקרה זה הורשע הנאשם באירוע אחד של הסעת 7 תושבי שטחים שעה שמאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו והמלצת שירות המבחן בעניינו היתה להטלת צו מבחן לצורך שילוב המערער בהליך שיקומי ומאסר שירוצה בעבודות שירות.
11. בעפ"ג (מחוזי-ירושלים) 36408-12-24 סעיד נעמאן נ' מדינת ישראל (06.01.2025), הסעת 3 תושב האיזור או יותר לאחר תיקון 38. ביום 31.07.2024 הסיע הנאשם במניבוס זעיר 8 תושבי האיזור תמורת 10 ₪ לכל אחד. בית המשפט קמא ציין כי הסיע את התושב האיזור במחיר המקובל לנסיעה וכי שאל אותם אם יש בידם אישורי שהיה ונענה בחיוב אך נמנע מבידוק. בית המשפט קמא קבע כי המתחם נע בין 7-24 ח' מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, וגזר על הנאשם 9 ח' מאסר בפועל וענישה נלווית. המדינה חזרה בה מבקשתה להחמיר ברכיב המאסר בפועל, אך בית המשפט שלערעור ציין כי יש טעם רב בערעורה, וכי יש טעם בטיעונה לחוסר פרופורציה בין עונש מאסר בפועל של 9 ח' לבין 12 ח' מאסר על תנאי והוא אינו מתיישב די הצורך עם דברו של המחוקק.
12. בת"פ (שלום-חיפה) 22912-01-25 מדינת ישראל נ' מוחמד עאסלה (25.05.2025). הנאשם הסיע ביום 08.10.2025 שלושה תושבי האיזור מכיוון עראבה לעתלית. המתחם שנקבע נע בין 6 חודשי מאסר שאפשר שירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. העונש שהושת על הנאדם 6 ח'ודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות וענישה נלווית.



13. בת"פ (באר שבע) 48365-04-24 מדינת ישראל - תביעות נגב נ' סאד עואודה (01.04.20258). הסיע הנאשם ביום 17.04.2024 שלושה תושבי האיזור. כמו כן הורשע הנאשם בתיק מצורף בהסעת תושב האיזור לאחר תיקון 38, בכך שהסיע תושב האיזור ב- 30.01.2025. נקבע מתחם של 8-24 חודשי מאסר בפועל לעבירה בתיק העיקרי ומתחם של 5-15 חודשי מאסר בפועל בתיק המצורף. העונש שהושת 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ד. על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונש הקנס, קיימת אינדיווידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם. במקרה שבפני נטען ע"י ב"כ הנאשם ... נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין. ה. נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם לסעיף 40 יג' לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר בפועל למשך 3 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד ריצוי מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים וכן עונשים נלווים של קנס כספי עד 40,000 ₪, חתימה על התחייבות כספית ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי. האם יש לחרוג ממתחם העונש ההולם סעיף 40 ד לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת טווח הענישה הראוי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם. נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין. על מעמדו של תסקיר שירות המבחן נקבע בפסיקת בית המשפט העליון מפי כב' השופט א' שהם ברע"פ 1068/13 - יזמרו מלסה נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים, (20/02/2013): " לסיום, לא מצאתי ממש בטענות המבקש בדבר השפעת תיקון 113 על סמכותו של בית-המשפט לחרוג מהמלצות שירות המבחן. כפי שקבעתי במקום אחר, עמדת שירות המבחן, מהווה אחד השיקולים - גם אם מדובר בשיקול נכבד - העומדים בפני בית-המשפט, בבואו לגזור את דינו של נאשם - לעיתים יאמץ בית-המשפט את המלצת שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלקה ולעיתים ידחה אותה מכל וכל. כל עניין לנסיבותיו הוא, וכל מקרה ייבחן לגופו (רע"פ 7257/12 סנדרוביץ' נ' מדינת ישראל (18.10.2012)), ואין בתיקון 113 לחוק העונשין כדי לשנות מהלכה זו. יפים לעניין זה, דברי השופט ע' ארבל בבש"פ 5309/05 צמח נ' מדינת ישראל (29.6.2005): "[...] יחד עם זאת, ועם כל ההערכה לתסקירי שירות המבחן ולעבודתו המקצועית והחשובה של השירות, מדובר בהמלצה בלבד ובית המשפט עצמאי בהפעלת שיקול דעתו [...]. לא למותר לציין גם כי השיקולים המנחים את שירות המבחן בהמלצתו והשיקולים והאינטרסים שעל בית המשפט לשיקול לצורך החלטתו לא בהכרח זהים וחופפים הם" (שם, בפסקה 6). הדברים יפים גם למקרה שבפני. נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.



נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין. מצאתי כי יש צורך בהוספת רכיב מאסר בפועל שירתיע הנאשם מלשוב לסורו וייתן מענה הולם לעקרונות הגמול והרתעת הרבים.
חשוב לציין שהנאשם לקח החוק לידיו. תוצאת מעשיו הינה חמורה, והנזק שהיה צפוי להיגרם הינו רב ויכול היה להיות בלתי הפיך.

לאור האמור לעיל לא מצאתי מקום לאמץ המלצת שירות המבחן כלשונה ...
נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

קביעת העונש הראוי

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:
א. הפגיעה של העונש בנאשם ובבני משפחתו - שליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריאח תפגע נאשם פגיעה קשה שעה שעלול להטיל על הנאשם ובני משפחתו מעמסה כלכלית נוספת על מצבם הכלכלי הקשה הנטען ובמיוחד לדרדר הנאשם לעולם העבריינות ועל רקע מכותו הרפואית. שעה שאין לחובתו כיום עבר פלילי (עבירה דומה משנת 2016 שהתיישנה). עם זאת לא מצאתי כי יש בעונש מאסר אותו יישא הנאשם בעבודות שירות (עונש מאסר אותו ריצה בשנת 2016 בתיקו הקודם) משום נזק חמור וקשה יתר על המידה בנאשם ובמשפחתו. כמו כן ונוכח אי הוכחת טענת הנאשם למצב כלכלי חמור בו נתון לכאורה, הרי שלא מצאתי כי בהטלת מאסר אותו יישא הנאשם בעבודות שירות לתקופה ממושכת תהיה פגיעה אנושה וקשה בנאשם ובמשפחתו.
כמו כן נתתי דעתי לתקופת מעצר קצרה של הנאשם בגין תיק זה ומעצר בית בו שהה.
ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו - הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום בהזדמנות הראשונה וללא צורך בשמיעת ראיות.

ג. עברו הפלילי של הנאשם - לחובת הנאשם הרשעה בעבירה דומה משנת 2016 שהתיישנה. עיון בכתב האישום בכינו הורשע הנאשם בתיק מעלה כי הנאשם הסיע שישה תושבי שטחים סמוך לירושלים וכן הסיע בהזדמנות אחרת שלושה תושבי שטחים תמורת סכום כסף.
הרתעת הרבים והרתעת היחיד

במסגרת קביעת העונש ההולם נתתי דעתי לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם, נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין. שיקול הרתעת היחיד מקבל משנה תוקף בעניינו של הנאשם נוכח הרשעתו הקודמת בהסעת שישה תושבי האיזור ושלושה תושבי האיזור בשתי הזדמנויות שונות.
כן יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם.

על העונש במקרה זה לבטא החומרה שמייחס בית המשפט לעבירת הסעת תושבי האיזור. נוכח המצוקה הכלכלית של הנאשם ושכמותו אנו רואים לא אחת כי הפיתוי הכספי לסכן בטחון המדינה ולסכל יכולתה למנוע כניסת מפגעים ומפגעים פוטנציאליים לתחומה הינו פיתוי גדול גם כאשר אין כוונת מבצעי העבירה לסכן את ביטחונם של אזרחי המדינה.



המלצת שירות המבחן

ביחס להמלצת שירות המבחן יוער כי אמנם המלצת שירות המבחן היא לעולם המלצה בלבד. נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

עוד מצאתי כי לצורך ההכרעה בגין אופן ריצוי המאסר בפועל אשר יוטל על הנאשם רלוונטיים לתיק זה דברי הסבר לתיקון החוק בנושא משך נשיאת מאסר בעבודות שירות :

"תיקון החוק צפוי להביא לצמצום השימוש במאסרים במקרים שבהם המאסר אינו הכרחי לצורך הגבלת יכולתו של העבריין לביצוע עבירות וכן לגבי עבריינים שהמסוכנות שלהם לחברה אינה גבוהה. כמו כן, מטרת השימוש בחלופת מאסר זו היא לשקם את הנאשם ולאפשר לו לחזור לחיים תקינים." (מתוך הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה - 1091, מיום י"ג בחשוון התשע"ז) 14 בנובמבר 2016 (עמ' 654).

לענייננו אפנה אף להמלצות הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים אשר פרסמה המלצותיה באוגוסט 2015 ואשר עמדה על הנזק החברתי והשיקומי המוכח שבכליאת עבריינים, למעט המקרים בהם נדרשת הרחקת עבריינים לצורך הגנה על החברה מפני ביצוע עבירות נוספות ונדמה שלא כך הוא במקרה שבפני.

לאחר ששקלתי בדבר, שמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי בהמלצות שירות המבחן והממונה על עבודות השירות מצאתי כי יש מקום להטיל על הנאשם ענישה קונקרטית וממשית אשר תשקף חומרתה של העבירות מושא תיק זה ותבהיר לנאשם ונאשמים פוטנציאליים כי אין להקל ראש בביצוען של עבירות הסעת תושבי האיזור. נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין. - יש מקום לקבוע העונש הראוי בחלקו הבינוני - גבוה של מתחם העונש ההולם ולתת בכך ביטוי לכוונת המחוקק בהארכת תקופת המאסר אותה ניתן לרצות בעבודות שירות מ - 6 חודשים ל - 9 חודשים כאמור בהוראת השעה ולדו"ח וועדת דורנר הרלוונטי גם לענייננו.

עוד לקחתי בחשבון שכיום הנאשם עדיין שוהה בתנאים מגבילים, כי היה עצור למשך 6 ימים והחל מיום 07.08.2024 ועד ליום 19.09.2024 שהה בתנאי מעצר בית מלא.

הקנס הכספי

עבירת הסעת השוהים הבלתי חוקיים בנסיבות מחמירות בוצע על ידי הנאשם ממניע כספי, נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין. בנסיבות אלו, קיים אינטרס ציבורי להשתת עונש כספי, אשר יהווה מסר ברור בדבר היעדר כדאיות העבירה אשר בעטייה שלשל הנאשם לכיסו כסף. כמו כן ביקש המחוקק (סעיף 12 א (ג) (4) לחוק הכניסה לישראל) בהציבו קנס מינימום בסך 10,000 ₪ לשלוח מסר מרתיע לנאשמים פוטנציאליים לבל יתפתו מלבצע העבירות כפי שעשה הנאשם שבפני. יחד עם זאת, בקביעת הקנס, יש להתחשב אף במצבו הכלכלי של הנאשם אשר נקבע מחד גיסא כי טען שאינו שפיר ומאידך גיסא לא הוכח בפני כי הינו קשה באופן חריג ואף לא הוכח בראיות .

בנסיבות ביצוע העבירות בתיק זה, הפגיעה בערך המוגן וכלל הטעמים לעיל לרבות קנס בסך 4,000 ₪ שהוטל בעבר על הנאשם ולא הרתיעו לא מצאתי כי מתקיימים במקרה שבפני טעמים מיוחדים אשר יצדיקו סטייה לקולא מעונש הקנס המזערי אשר נקבע על ידי המחוקק בחוק הכניסה לישראל.



עתירת המאשימה לפסילת רישיון הנהיגה

ב"כ המאשימה עתרה לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם. בהכרעה הנוגעת לרכיב ענישה זה נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם לאורך השנים עבד באופן מזדמן וניהל אורח חיים לא יציב מבחינה תעסוקתית. בשנים האחרונות הוא נעדר הכנסה קבועה ויציבה ובחודשים האחרונים מתקיים מקצבת נכות צמיתה על רקע מצבו הבריאותי ומכאן כי הפגיעה התעסוקתית בנאשם באם יפסל רישיונו הינה מוגבלת ביותר. כמו כן נתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירה והעובדה כי הנאשם עשה שימוש ברישיון הנהיגה לצורך הסעתם של 2 תושבי האיזור שלא כדין לתחומי מדינת ישראל. זאת לאחר שעונש פסילה קודם בגין ביצוע שתי עבירות של הסעת תושבי האיזור לא הרתיעו. אחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה, את טיעוני ב"כ הנאשם והנאשם, עיינתי בתסקיר שירות המבחן ובחוות דעת הממונה על עבודות השירות ובהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואלו שאינן קשורות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה. תחילת עבודות השירות ביום 8.09.2025 שעה 08:00 הנאשם יתייצב במועד זה במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום.

הנאשם מוזר כי במהלך עבודות השירות יהיה הנאשם נתון במעקב של בדיקות שתן. סירוב לעריכת בדיקת שתן או בדיקה עם ממצאים חיוביים, שתיית אלכוהול או הגעה בגילופין יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי יתרת המאסר בפועל מאחורי סורג וברח.

כמו כן הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג וברח.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, התשנ"ב - 1952, ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק ברישיון נהיגה, וזאת למשך 10 חודשים החל מהיום. הנאשם יפקיד רישיון הנהיגה עד מחר, 15.7.25 שעה 12:00 במזכירות בית משפט השלום בנוף הגליל - נצרת. הובהר לנאשם כי הינו פסול החל מהיום (השעה כעת 08:55) אך מניין תקופת הפסילה יחד עם הפקדת הרישיון או תצהיר על אובדנו במידה ואבד.

ד. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים, זאת על תנאי שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל, במשך שלוש שנים החל מהיום.

ה. קנס בסך 12,000 ₪ או 120 ימי מאסר תמורתו אשר ירוצה במצטבר לכל עונש מאסר אחר אשר הוטל על הנאשם. הקנס ישולם ב - 24 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 01.10.2025 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.



במידה ובתיק העיקרי, או תיק המ"ת או במסגרת בקשה להחזרת תפוס קיים פקדון, הפיקדון יקוזז כנגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד והכל בכפוף להוראות כל דין ועיקול.
ו. אני מטיל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום. בתקופה זו על הנאשם לעמוד בפיקוח שירות המבחן ולבצע את כל אשר יוטל עליו.

בית המשפט מסביר בזאת לנאשם בלשון פשוטה את משמעות הצו ומזהיר אותו שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- המזכירות תמציא העתק לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן.
אני אוסר על פרסום כל פרט מתוך תסקירי שירות המבחן למעט ההמלצה העונשית.
זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנוף הגליל - נצרת.
ניתן והודע היום י"ח תמוז תשפ"ה, 14/07/2025 במעמד הנוכחים.

נר מישורי לב טוב, נשיא
ב"כ הנאשם: לאור נכותו של

[פרוטוקול הושמט]

שה לחומרא במקרה זה, ומאידך גיסא נכותו של הנאשם ושיקול הוספת הרכיב הטיפולי בדמות צו מבחן, מצאתי מקום להתחשב במידה מסוימת בנאשם וזאת באופן שיום המאסר בעבודות שירות יועמד על 8 שעות.
ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשפ"ה, 14/07/2025 במעמד הנוכחים.

נר מישורי לב טוב, נשיא

הוקלד על ידי אפרת גור

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשפ"ה, 24 יולי 2025, בהעדר הצדדים.